

Posudek
disertační práce JUDr. Zuzany Nitschneiderové vypracované
na téma „Akcie, jako předmět právních vztahov“

Uchazečka zvolila za téma své disertační práce prakticky významné a současně i teoreticky náročné téma akciového práva. Problematika akcií je na jedné straně dosti široce doktrinálně zpracovávána, na druhé straně zůstává v rámci tohoto předmětu řada otevřených otázek. Autorka zaměřuje svoji práci komparačně, neboť porovnává českou a slovenskou úpravu umístěnou v obchodním zákoníku a vztahující se na akcie ve snaze poukázat na shodné, nebo odlišné znaky. Na práci je patrné, že autorka se vybranou oblastí akciového práva i prakticky zabývá. Do jednotlivých kapitol zařazuje tzv. případové studie, tedy příklady z praxe aplikačně vázané na konkrétní zpracovávanou část akciové právní úpravy.

V jednotlivých částech své práce se autorka postupně věnuje akciím (jejich právní úpravě, seznamu akcionářů, rozhodnému dni, některým vybraným praktickým otázkám a společnému mění manželů), dále přeměnam akcií (z hlediska teorie přeměny, přeměny podoby, štěpení a spojování, změnám jmenovité hodnoty akce, změně druhu, výměně, změně obsahu), poté se zabývá hromadnými akciemi, omezením převoditelnosti a převody akcií a konečně nabýváním vlastních akcií a neplatností usnesení valné hromady. Zejména poslední problémový okruh, tedy neplatnost usnesení valné hromady považuji za nadbytečný a pokud by autorka tuto strukturu blíže konzultovala, doporučila bych její zúžení. V závěru práce též chybí shrnutí hlavních myšlenek, k nimž se uchazečka dopracovala.

Seznam literatury není příliš rozsáhlý, i když právě problematika akcií je v odborné literatuře relativně rozsáhle zpracována. Neobsahuje – kromě českých a slovenských – žádné jiné odborné prameny, nepočítám-li jedinou německou publikaci z roku 1997. Uchazečka pracuje s judikaturou, jejíž seznam připojuje. Na použité prameny je odkazováno, nicméně citační standardy požadují, aby vždy, když je převzat výňatek z díla jiného autora byl označen uvozovkami, což autorka činí, ale současně každý takový text musí být *na konci* „opatřen“ odkazem pod čarou na jméno autora, název jeho práce a stránku, což autorka ne vždy respektuje. Používá sice uvozovky při citaci z cizích děl a z textu je zřejmé, kterého autora cituje, avšak nečiní tak zcela v souladu s citačními standardy, když nejprve uvádí v textu příslušný pramen a poté používá několik citátů z něho, aniž by vždy na jejich konci připojila poznámku pod čarou včetně příslušné stránky, z níž citát vybírá (např. str. 71 a násl.). Jak už řečeno, taková práce

s odborným pramenem není zcela standardní, nelze ji ale na druhé straně označit za plagiát, neboť z textu je zřejmé, že autorka uvádí část práce jiného autorka.

Podrobnější posouzení obsahové stránky práce náleží především oponentům. Z pozice školitelky mohu uvést, že přes některé výhrady se domnívám, že předložená disertační práce je způsobilá obhajoby a po jejím úspěšném absolvování může být základem udělení titulu Ph.D.

V Praze, dne 3. června 2010

Prof. JUDr. Stanislava Černá, CSc.

školitelka